

مقدمه

¹پولس، به اراده خدا رسول مسیح عیسی، برحسب وعده حیاتی که در مسیح عیسی است،² فرزند حبیب خود تیموتاؤس را فیض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح باد.

خدا روح قوت و محبت را به ما داده است

³شکر می‌کنم آن خدایی را که از اجداد خود به ضمیر خالص بندگی او را می‌کنم، چونکه دائماً در دعاهاى خود تو را شبانه‌روز یاد می‌کنم،⁴ و مشتاق ملاقات تو هستم، چونکه اشکهای تو را بخاطر می‌دارم تا از خوشی سیر شوم.⁵ زیرا که یاد می‌دارم ایمان بی‌ریای تو را که نخست در جدّهات لوئیس و مادرت افنیکی ساکن می‌بود و مرا یقین است که در تو نیز هست.⁶ لہذا به یاد تو می‌آورم که آن عطای خدا را که به‌وسیله گذاشتن دستهای من بر تو است برافروزی.⁷ زیرا خدا روح جین را به ما نداده است بلکه روح قوت و محبت و تأدیب را.

⁸پس از شهادت خداوند ما عار مدار و نه از من که اسیر او می‌باشم، بلکه در زحمات انجیل شریک باش، برحسب قوت خدا،⁹ که ما را نجات داد و به دعوت مقدس خواند، نه به حسب اعمال ما، بلکه برحسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم‌الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد.¹⁰ اما الحال آشکار گردید به ظهور نجات‌دهنده ما عیسی مسیح که موت را نیست ساخت و حیات و بی‌فسادی را روشن گردانید به‌وسیله انجیل،¹¹ که برای آن من واعظ و رسول و معلم امت‌ها مقرر شده‌ام.¹² و از این جهت این زحمات را می‌کشم بلکه عار ندارم، چون می‌دانم به که ایمان آوردم و مرا یقین است که او قادر است که امانت مرا تا به آن روز حفظ کند.

¹³نمونه‌ای بگیر از سخنان صحیح که از من شنیدی در ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است.¹⁴ آن امانت نیکو را به‌وسیله روح‌القدس که در ما ساکن است، حفظ کن.¹⁵ از این آگاه هستی که همه آنانی که در آسیا هستند، از من رخ تافته‌اند، که از آن جمله فیچلس و هرْمُوجِنِس می‌باشند.¹⁶ خداوند اهل خانه انیسفُورس را ترحم کند زیرا که او بارها دل مرا تازه کرد و از زنجیر من عار نداشت،¹⁷ بلکه چون به روم رسید، مرا به کوشش بسیار تفحص کرده، پیدا

Anschrift und Gruß

¹Paulus, ein Apostel Jesu Christi durch den Willen Gottes nach der Verheißung des Lebens in Christus Jesus,² meinem lieben Sohn Timotheus: Gnade, Barmherzigkeit, Friede von Gott, dem Vater, und Christus Jesus, unserem HERRN!

Gott hat uns den Geist der Kraft und der Liebe gegeben

³Ich danke Gott, dem ich diene von meinen Vorfahren her in reinem Gewissen, dass ich ohne Unterlass deiner gedenke in meinem Gebet Tag und Nacht;⁴ und mich verlangt, dich zu sehen, wenn ich an deine Tränen denke, damit ich mit Freude erfüllt werde;⁵ und wenn ich mich an den ungefärbten Glauben in dir erinnere, der zuvor in deiner Großmutter Lois und deiner Mutter Eunike gewohnt hat; ich bin aber gewiss, auch in dir.⁶ Aus diesem Grund erinnere ich dich, dass du erweckst die Gabe Gottes, die in dir ist durch die Auflegung meiner Hände.⁷ Denn Gott hat uns nicht gegeben den Geist der Furcht, sondern der Kraft und der Liebe und der Mäßigung.

⁸Darum schäme dich nicht des Zeugnisses unseres HERRN noch meiner, der ich sein Gefangener bin, sondern leide mit für das Evangelium wie ich, nach der Kraft Gottes,⁹ der uns selig gemacht und berufen hat mit einem heiligen Ruf, nicht nach unseren Werken, sondern nach dem Vorsatz und der Gnade, die uns gegeben ist in Christus Jesus vor der Zeit der Welt,¹⁰ jetzt aber offenbart ist durch die Erscheinung unseres Erlösers Jesus Christus, der dem Tod die Macht genommen und das Leben und ein

unvergängliches Wesen ans Licht gebracht hat durch das Evangelium,¹¹ für das ich eingesetzt bin als Prediger und Apostel der Heiden.¹² Aus diesem Grund leide ich auch dieses; aber ich schäme mich dessen nicht; denn ich weiß, an wen ich glaube, und bin gewiss, dass er, was mir hinterlegt ist, bewahren kann, bis an jenen Tag.

¹³Halte dich an das Vorbild der heilsamen Worte, die du von mir gehört hast, im Glauben und in der Liebe in Christus Jesus.¹⁴ Dieses anvertraute Gut bewahre durch den Heiligen Geist, der in uns wohnt.¹⁵ Du weißt, dass sich alle von mir abgewandt haben, die in Asien sind, unter denen ist Phygellus und Hermogenes.¹⁶ Der HERR gebe Barmherzigkeit dem Hause Onesiphorus; denn er hat mich oft erquickt und hat sich meiner Ketten nicht geschämt,¹⁷ sondern als er in Rom war, hat er mich eifrig gesucht und gefunden.¹⁸ Der HERR gebe ihm, dass er Barmherzigkeit finde bei dem HERRN an jenem Tag. Und wie viel er in Ephesus gedient hat, weißt du am besten.

نمود.¹⁸ (خداوند بدو عطا کند که در آن روز در حضور خداوند رحمت یابد.) و خدمتهایی را که در آفسس کرد تو بهتر می‌دانی.